

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA 2020. NOVEMBER

*"Irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre
az őt félökön." (Lukács 1,50)*

A TARTALOMBÓL:

Beszélgetés

**Bárdos-Blatt Boglárkával
és Bárdos-Blatt Szabolccsal**

A TARTALOMBÓL:

**Magyar Arany
Érdemkereszttel
tüntették ki
Csányi Erzsébet
pacséri lelkésznőt.**

Az igazi imádság gerince:

1. Bűn vesz körül.
2. Bűnös vagyok.
3. Tiszta szeretnék lenni.
4. Magamtól nem tisztulhatok meg.
5. Itt e földön nincs segítség.
6. Jézus az egyedüli segítő.
7. Jézus engem is megtisztít.
8. Jézus halála érdeme engem is beféd.
9. Add Uram ezt a halált.
10. Víggy a halálból életre.

(Csikesz Sándor †)

Imádság

Mennyei édes Atyánk hálatelt szívvel állunk meg te előtted.

Köszönjük az elmúlt hónap áldásait és azt is köszönjük, hogy feladatok és kihívások alatt is velünk voltál. Te látod Urunk, hogy kinek-kinek személyesen, milyen örömei, bánatai voltak az elmúlt hónapban, hálások vagyunk mindenért. Köszönjük azt, hogy mi fontosak vagyunk a számodra és ezért ma is adtál egy lehetőséget arra, hogy ezt a napot is a te közelségedben kezdhesük. Hálások vagyunk azért is, hogy a mai napunkat és a mostani hónapunkat is a te biztos és győzedelmes kezébe tehetjük le.

Urunk bocsásd meg gyarló életünket, bocsásd meg, ha valamit megígértünk és azt nem tudjuk teljesíteni. Bocsásd meg azt is, ha sokszor nem Téged helyezünk az előtérbe, hanem már a reggelünket a nap feladatainak az átgondolásával kezdjük, és nem Veled. Bocsásd meg hazudozásunkat, irigységünket. Hálások vagyunk azért, hogy felismerhetjük bűneinket és Te eltörlöd azokat véred által, így lehetőséget adsz nekünk az újrakezdésre.

Imádkozunk betegeinkért, hogy te adj gyógyulást, imádkozunk a gyászolókéért, te adj vigasztalást az ő szívébe. Imádkozunk főnökeinkért, te adj nekik megértő szívet, imádkozunk munkatársainkért, te áldd meg az életüket. Imádkozunk nemzetünkért és országunkért. Imádkozunk a járványban levő orvosokért te adj nekik erőt, egészséget és kitartást.

Kérünk, hogy ebben a mostani hónapban is te szólj hozzánk, te légy velünk. Szent fiad nevében a Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat, most és minden időben. Ámen

Őri Máté, teológus

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
HÁZI ÁHITAT.....	4
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	11
Szabadka.....	11
Újvidék.....	12
Nagybecskerek.....	14
Nagykikinda.....	15
Maradék.....	16
Pacsér.....	17
INTERJÚ.....	17

CIP - Каталогизacija у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztény
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966) - - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztény Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

„Mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk!”

Apostolok cselekedetei 4, 20

(Apostolok cselekedetei 4,13-22)

Emberileg érthetetlen a mai napig, hogy miért van az, amikor valaki valami jót cselekszik, akkor annak az emberek jó része nem örül. Egyszerűen nem értik, vagy nem akarják megérteni, s egyáltalán nem akarják elismerni, hogy egy ember valami jót cselekedett. Különösen akkor tűnik nagyon furcsának a dolog, mint itt a felolvasott szakaszban is. Péter és János nem is a maga dicsőségét kereste, egyáltalán nem azért tett jót ezzel a templom ékes kapujában kolduló sánta emberrel, hogy nekik legyen sikerélményük, hanem az Úr Jézus Krisztus nevében gyógyítják meg. S aztán jön a tortúra. A Jeruzsálemi templom vezetői elismerés helyett csak azt látják, hogy „írastudatlan és iskolázatlan”, azaz laikus emberekről van szó, akik az akkori gyakorlat szerint nem szereztek több rabbitól végzettséget igazoló papirost. Csak azt felejtik el, hogy az Úr Jézussal jártak három esztendő, s tőle tanultak sok mindent. Mert hallgatták a predikációit, látták csodáit, s élő hittel hitték, hogy az Ő nevében csodákat is cselekedhetnek.

„De mivel látták, hogy velük együtt ott áll a meggyógyult ember is, semmit sem szóltak ellenük” (14.v.) Tulajdonképpen csendesen elismerik, hogy csoda történt a Jézus nevében, a Szentlélek által. Ezután felszólították őket, hogy menjenek ki a nagytanács elől. Ma ezt így mondják, hogy a bíróság ítélethozatalra visszavonul. És „így tanakodtak egymás közt.”

„Mit tegyünk ezekkel az emberekkel? Mert nyilvánvaló csoda történt általuk”(16.v.) S ezt mindenki tudta Jeruzsálemben. Ezért elhatározták, hogy „tovább ne terjedjen a nép között, fenyítsük meg őket, hogy többé ne szóljanak az ő nevében egyetlen embernek se.”(17.v.). Ez teljesen azt tükrözi, hogy a születése után akarják megfojtani az induló egyházi életet. Hisz’ a hit hallásból van, az Isten igéjének hallásából. Egyfajta megfélemlítés akart ez lenni, mint ahogy nem beszélhettek a megfélemlített emberek a gulágokról, a málenkij robotra elhurcoltak a nyomorúságukról, s mint ahogy később nem mondták el a téves szervezés kínjait az unokáknak a nagyapák, mert szégyellték, hogy hogy bántak velük, amikor arra kényszerítették, hogy megszabaduljanak termőföldjüktől és állatállományuktól....Itt viszont az induló egyház életét szeretnék meggátolni, ezért: *„Miután tehát behívták őket, megparancsolták, hogy egyáltalán ne beszéljenek és ne tanítsanak Jézus nevében.”*(18.v.). Ez az, ami tökéletes ellentétben van a Krisztus parancsával. Jézus nem néma keresztyéneket küldött ki, hanem azt mondta, hogy *„tegyetek tanítványokká minden népet...”*(Mt 28 vége), s ez csak úgy lehetséges, amint Péter és János válaszol a Nagytanács tagjainak: *„Igaz dolog-e az Isten szemében, hogy inkább rátok hallgassunk, mint Istenre: ítéljétek meg magatok”*(19.v.). Az apostolok értelmes és tanult embereknek tartják őket, s ezért merik kérni, hogy ők maguk ítéljék meg, amit kérnek. Nem kell ehhez külső ember, hogy meg tudja mondani, elég az, ha megállnak csendben és átgondolják. Ők csak attól félnek, hogy tovább terjed a csoda híre!

-Hogy is állunk mi ma élő gyülekezet? Valóban ki tudjuk mondani, amit az apostolok mondtak: *„mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk azt, amit láttunk és hallottunk!”*(20.v.). Minden emberi kényszerintézkedésre ez az egyetlen keresztyén válasz. Képtelenség. Én nem tarthatom magamban. Nekem ezt mondani kell, amit az Úr rám bízott! Ezt tették az első keresztyén gyülekezet mártírjai. Hiába ítélték őket halálra, ezt tették az előreformátorok és a reformátor atyáink és tettük a nehéz időkben mi is. Óriási erőt ad minden idők bibliaolvasó emberének ez a szakasz.

-S íme nem tudnak velük mit kezdeni: *„Miután pedig megfenyítették, elbocsátották őket”*(21.v.) Mivel semmi lehetőséget nem találtak arra, hogy megbüntessék őket. Az ige kapcsán eszembe jut, hogy az 1980-as években presbiteri, majd más alkalommal gyermek és ifjúsági konferenciákat szerveztünk gyülekezeteinkben. Egy alkalommal az esperes úr így szólt: Tudod, hogy a püspök úr nem haragszik a konferenciáért. Ugyan miért -gondoltam- talán haragudhatna is? Egy egyházi vezető azért, hogy hitmélyítő konferenciákat szervezünk. Ami az akkori rend szerint a missziói munkatervben jóváhagyott, engedélyezett alkalom volt. S ami még fontos így visszagondolva, nagy szükség volt rá, mert az emberek ki voltak „éhezve”, az ilyen alkalmakra. Ott az apostoli korban és az elmúlt évszázad végén is megtapasztaltuk, hogy *„A nép miatt - született ilyen vélemény - mivel mindenki dicsőítette az Istent a történetekért.”*(21.v.). Minden alkalom arra való, hogy abban megerősödjünk és akik körülöttünk élnek dicsőítsék az Istent! Erősítsen bennünket ez az igeszakasz, hogy Bárhol élünk bármit teszünk *„úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy látván jócselekedeteiteket dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat”*(Mt 5,16). Amen

Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor

Írta: Harangozó László, lelkipásztor

HÁZI ÁHÍTAT

2020. November

Jelmagyarázat: R-reggel; E-este;

1
VASÁRNAP•
MARIANNA

R: 2 Sám 21,1–14

„Saul és vérengző háza népe miatt van ez, mivel megölette a gibeóniakat.” 2Sám 21:1
Sokszor kérdezzük, miért nem szolgáltat igazságot Isten a minket ért sérelemért. Talán nem törődik velünk? De igen, számon tartja minden hajszálunkat, minden könnyünket. A Gibeonitákat sérelem érte és bár nem voltak izraeliták, Ő nem feledkezett meg róluk. A kérdés az, hogy mi át tudjuk-e engedni a számonkérést, bosszút Istennek. Egy-egy ilyen helyzet egyben próba is. A szeretet, a megbocsátás és az Istennek való engedelmség próbája.

HK: 23.

E: 2Kor 9:6-15

2
HÉTFŐ•
ACHILLES

R: 2Sám 21:15-22

„Segítségére sietett azonban Abisaj, Cerújá fia, aki leterítette és megölte a filiszteust. Akkor ilyen esküt tettek Dávidnak a hívei: Nem jöhetsz többé velünk az ütközetbe, hogy ki ne oltsd Izráel mécsesét.” 2Sám 21:17

Amíg az ember fiatal és tele van energiával, sokszor azt hiszi, hogy egyedül is bármilyen akadályt le tud győzni, akár az egész világot is meg tudná hódítani. Aztán idővel rá kell döbennie, hogy bizony a fizikai erőnk véges, és könnyen kifáradunk. És nemcsak testileg, hanem lelkileg is. Sőt sokszor a lelki fáradtság nehezebben heverhető ki, mint a fizikai. Pedig nagyon fontos a lelki jólét, mert ha ezen a téren nem vagyunk elég erősek, könnyű préda leszünk a lelki ellenségünknek, az ördögnek. Az ígében Dávid, a hős, a bajnok is megfárad és úgy tűnik, hogy az ellenség felül fog kerekedni, amikor egyik mellette harcoló társa a segítségére siet. És nemcsak testileg hanem lelkileg is támasza lesz, elmondva, hogy milyen fontos ő mindannyiuk számára. Fontos lecke ez számunkra, hogy olyan emberekkel vegyük körül magunkat, akikre számíthatunk, és ugyanakkor mi magunk is legyünk támaszai másoknak. Fontos az ilyen közösség, mert a Biblia arról tanít, hogy ez kedves Istennek, és az ilyeneket részesíti áldásban és életben.

HK: 24.

E: 2Kor 10:1-11

3
KEDD•
GYŐZŐ,
HUBERT

R: 2Sám 22:1-25

„Dávid ennek az éneknek a szavait mondta el az ÚRnak, amikor az ÚR kimentette őt minden ellenségének és Saulnak a kezéből.” 2Sám 22:1

Dávid nagyon fontosnak tartotta Isten imádatát és dicséretét. Sok zsoltárt és éneket szerzett. Ezek különféle helyzetekben születtek. Volt amelyik a nyomorúság és szükség idején született mint segítségkérés, de van olyan is amelyik a szabadulást követően, hálaadásként hangozott el. Dávid jól tudta, hogy nemcsak akkor kell Istenhez kiáltani amikor segítséget szenvedek, hanem a béke és jólét idején is magasztalni kell Őt. Mennyire tartjuk ezt mi fontosnak? Sok ember természetesnek veszi, hogy ha nincs semmi gond az életében, egészségével, munkahelyén vagy a családjában, és csak akkor jut eszébe Istenhez kiáltani amikor valami baj adódik. Az ilyen ember fordított értékrenddel rendelkezik. Mintha Isten létezne én miattam és nem fordítva. és akkor veszem igénybe amikor szükségem van rá. Pedig Ő az, akiért és aki által vagyunk és létezőnk. Nekünk kell mindenkor keresnünk az Ő jelenlétét, akár nyomorúságok közt, akár jólétben. Sőt, az az ember aki a gondtalanság idején sem feledkezik meg Istenről, az bízhat abban, hogy a nyomorúság idején nyugodtan jöhet Urához, mert Ő sem feledkezik meg róla szenvedéseiben!

HK: 25.

E: 2Kor 10:12-18

- 4
SZERDA•
KÁROLY
- R: 2Sám 22:26-51**
- „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.”
2. Kor 1,3-4
- Életünk során sokszor vagyunk sötétségben. Elborítanak a gondok, fájdalom homályosítja el a szemünk előtt az utat, betegségek vehetik el az erőnket. Fizikailag látunk, de lelkünkben teljes a sötétség. Nem látjuk a kiutat a problémákból, nem látjuk a végét a szenvedésnek. Csak tapogatózunk, mint a sötétben lévő ember. Keressük a fényt. A sötétségben van legnagyobb szükségünk a fényre. Isten velünk van a sötétségben is. Ő a rossz napokban is gondol ránk. Lehet bármilyen kilátástalan a helyzetünk, Ő megoldást tud adni. Ezért ne csüggedjünk! Az Úr szeret és vezet minket bármilyen nagy is körülöttünk a sötétség.
HK: 26. **E: 2Kor 1:1-15**
- 5
CSÜTÖRTÖK•
IMRE,
TÉTÉNY
- R: 2Sám 23:1-7**
- „Ha dicsekednem kell, a gyengeségeimmel fogok dicsekedni. Az Úr Jézus Istene és Atyja, aki áldott örökké, tudja, hogy nem hazudok.” 2.Kor 11:30-31
- Mivel dicsekszünk? Saját tetteinkkel, elért eredményeinkkel, képességeinkkel, anyagi javainkkal vagy talán azzal, hogy gyermekeink mit értek el az életben? Szavaink elárulnak minket. Amivel telve van a szívünk, arról fogunk beszélni. Néha nem vesszük észre, hogy mindaz, amink van, ajándék, Isten ajándéka. Kegyelemből van erőnk, tehetségünk... Pál a nehézségeivel dicsekedett. Ő felismerte, hogy minden Isten kegyelméből van. Bármi történt, el tudta fogadni. Minden helyzetben elégedett tudott lenni. Tanuljunk tőle! Dicsekedjünk Isten nagy tetteivel!
HK: 27. **E: 2Kor. 11:16-33**
- 6
PÉNTEK•
LÉNÁRD
- R: 2Sám 23:8-39**
- „Így adott az ÚR nagy győzelmet.” 2Sám 23:12
- Isten nagy szabadulást szerzett! Dávid felismerte az Úr nagy tetteit és hálát adott neki. Fontos nyitott szemmel járnunk és észrevennünk a saját életünkben Isten hatalmas tetteit. Isten szüntelenül munkálkodik és győzelmet akar nekünk adni. Nélküle vesztesek vagyunk. Értünk adta a legdrágábbat, Jézust. És egyben vele együtt győzelemre is akar vezetni minket. Figyeljünk Rá, engedjük, hogy munkálkodjon az életünkben és ne a saját erőnkben bízunk, hanem merjünk Istenben bízni. Ő meg akarja mutatni nekünk az Ő hatalmát.
HK: 28. **E: 2Kor 12:1-10**
- 7
SZOMBAT•
REZSŐ,
CSENGER
- R: 2Sám 24:1-10**
- „Jóáb azonban ezt felelte a királynak: Szaporítsa meg Istened, az ÚR a népet százannyira, mint amennyi most, és gyönyörködjék benne az én uram, királyom! De miért leli kedvét az ilyen dologban az én uram, királyom? A király szava azonban erősebb volt Jóábénál és a csapatparancsnokénál. Elindult tehát Jóáb a csapatparancsnokokkal együtt a királytól, hogy megszámlálják Izráel népét.” 2Sám 24:3-4
- Dávid mindedig Istenbe vetette erejét és csak tőle várt segítséget. Most azonban látni akarja, hogy, ő milyen erős és hatalmas király önmagában, ezért rendeli el a népszámlálást, és ezért nem kedves ez Istennek. Dávidnak hallgatnia kellett volna barátjára. Gyakran megesis az, hogy mi erőltetjük rá saját akaratomkat Istenre és aztán várjuk, hogy ő megáldjon. Nagyon fontos, hogy ne a saját fejünk, indulataink vezessenek, hanem Isten Lelke. Fontos minden döntésnél elcsendesedni és kikérni Isten akaratát. Figyelni az Ő vezetésére, hallgatni az Ő igéjét és ha kell, elengedni a saját elgondolásainkat. A bölcs döntések számos bajtól mentenek meg, mert minden döntésünknek következménye van. De még ha rossz döntést is hoztunk, akkor sem késő odajönni az Úrhoz, bocsánatot kérni. Ő hűséges, irgalmas és megmutatja a helyes utat.
HK: 29. **E: 2Kor 12:11-21**

8
VASÁRNAP•
ZSOMBOR

R: 2Sám 24:11-17

„Reggel, amikor Dávid fölkel, így szólt az ÚR igéje Gád prófétához, Dávid látnokához: Eredj, és mondd meg Dávidnak: Ezt mondja az ÚR: Három lehetőséget adok neked; válassz közülük egyet, és én azt teszem veled.” 2Sám 24:11-12

Isten Gád prófétát küldi dávidhoz, hogy megfedje és bejelentse tetteinek következményét. Fontos egymást figyelmeztetnünk a bűneinkre. De nagyon fontos, hogy ez szeretetben történjék. Ha ítélettel közeledünk valaki felé, akkor csak ellenállást váltunk ki benne, de ha szeretetet érez irányunkból, akkor szívesebben meghallgatja mondanivalónkat. Sőt, így tudjuk igazán a mi Urunkat képviselni. Isten gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst. Tanuljunk tőle! Szeressük a másik embert. Ha látjuk, hogy vétkezik, szeretettel figyelmeztessük. Ha érzi, hogy azért tesszük ezt, mert jót akarunk neki, nem pedig ítélkezésből, akkor nyitottabb lesz. Segítsük egymást! Az irgalmasság diadalmaskodik az ítéleten.

HK: 30.

E: 2Kor 13

9
HÉTFŐ•
TIVADAR,
SZIBILLA

R: 2Sám 24:18-25

„De a király ezt felelte Araunának: Így nem! Csak pénzért fogadom el tőled, mert nem akarok ingyen kapott égőáldozatot bemutatni Istenemnek, az ÚRnak. Megvette tehát Dávid azt a szérűt és a marhákat ötven sekel ezüstért. Majd oltárt épített ott Dávid az ÚRnak, és égőáldozatokat meg békeáldozatokat mutatott be. Az ÚR pedig megengesztelődött az ország iránt, és megszűnt a csapás Izráelben.” 2Sám 24:24-25

Dávid Istenhez könyörög, mert bízik az Úrban, hogy Ő kegyelmes. Megveszi Arauna szérűjét. Nem akarja ingyen, kész megfizetni az árát. Istenért végzett szolgálatomban, mi az ami nekem semmibe se kerül, azaz nem érzem a súlyát? Mi az amit cselekedve olyasmit adok, ami nekem nem is érték, de kész vagyok lemondani róla, például az időm, pénz, az akaratom? Tudok-e áldozatot hozni az Úr dolgai iránt? Becsülöm-e annyira az Urat? Szeretem őt teljes szívemből?

HK: 31.

E: Fil 1:1-11

10
KEDD•
RÉKA,
ARIE

R: Jób 1

„Jób ekkor fölállt, megszagatta köntösét, és megnyírta a fejét. Azután a földre esve leborult, és így szólt: Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, meztelenül is megyek el. Az ÚR adta, az ÚR vette el, áldott legyen az ÚR neve!” Jób 1:20-21

Jób feddhetetlen, becsületes volt, félte az Urat, kerülte a rosszat. Egyszerűen arra gondolhatnánk, hogy ő igazán megérdemelte azt, hogy Isten áldásait élvezze. Erre mi történik? Csapások sorozata éri, elveszíti gyermekeit, vagyonát. Sokszor látjuk, hogy olyan emberek, akik egyáltalán nem törődnek Istennel, élvezik az életet, semmi gondjuk nincs. Ezzel szemben vannak, akik teljes odaadással szolgálják az Urat és mégis rengeteg szenvedésben részesülnek. Isten nem azért engedi meg ezt, mert nem törődik az övével, hanem mert erőssé akarja tenni őket. A próbák munkálják ki az állhatatosságot. Jób ki tudta mondani, hogy minden kegyelemből van, elfogadta Isten szabad akaratát. Tanuljunk tőle!

HK: 32.

R: Fil 1:12-17

11
SZERDA•
MÁRTON,
MARTIN

R: Jób 2

„A felesége ezt mondta neki: Még most is ragaszkodsz ahhoz, hogy feddhetetlen maradj? Átkozd meg Istent, és halj meg! De ő így felelt neki: Úgy beszélsz te is, ahogyan a bolondok szoktak beszélni! Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk. Még ebben a helyzetben sem mondtott Jób olyat, amivel vétkezett volna.” Jób 2:9-10

Isten megengedte a Sátánnak, hogy elvegye Jób családját, vagyonát és végül az egészségét is. Kegyetlen betegség gyötörte, sebek, melyek örült viszketést okoztak. Nagyon szenvedett. A hozzá legközelebb álló ember, a felesége is, ahelyett, hogy bátorította volna, inkább Isten megtagadására biztatta. Itt látszik meg Jób állhatatossága és őszinte szeretete Isten iránt. Nem lázad Isten ellen. Elfogadja a rosszat is, úgy ahogy a jót elfogadta. Sokszor természetesnek vesszük, ha jól mennek a dolgaink, de ha szenvedés ér, rögtön lázadunk Isten ellen. Vizsgáljuk meg a szívünket!

HK: 33.

E: Fil 1:18-30

- 12
CSÜTÖRTÖK•
JÓNÁS,
RENÁTÓ
- R: Jób 3**
- „Mert amitől leginkább rettegetem, az szakadt rám, és amitől félttem, az ért utol engem. Nem lelek pihenést, se csendességet; még meg sem nyugodhattam, és újra rám tör a remegés.” Jób 3:25-26.
- Jóbnak a szavaiból kiderül, hogy bár mély hite volt, de emellett félelem is lakozott benne. Mindaz, ami most rászakadt tartotta eddig is rettegésben a szívét. A félelemben való lakozás egy szörnyű állapot. Az ördög kedvenc fegyvere, mert jól tudja, hogy minél jobban félünk annál kevésbé tudunk Istenre figyelni. János apostol azt mondja: „A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.” (1Jn 4:18). Ugyanő tanítja, hogy Isten maga a szeretet. Ezért fontos, hogy átítatódjunk Isten jelenlétével és szeretetével, hogy ne a félelmeink uraljanak bennünket és ha nehézségeken és megpróbáltatásokon is megyünk át, akkor is tudjuk, hogy Ő ott van velünk, nem hagy magunkra. Vele az életünk viharaiiban is megtalálhatjuk a magunk békességét. Sőt a szabadulást is Tőle várhatjuk
- HK: 34. **E: Fil 2:1-11**
- 13
PÉNTEK•
SZILVIA
- R: Jób 4**
- „Most, hogy rajtad a sor; ellankadtál? Téged ér csapás, és megzavarodsz? Nem ad bizodalmat istenfélelmed, és reménységet feddhetetlen életed?” Jób 4:5-6
- Mindig felháborít, ha olyan emberrel találkozom, aki a gyászolót nem vigasztalja, hanem vádolja az őt ért csapásokért. Ilyenkor nem erre van szükség. Az ítékezés csak mélyíti a sebeket. Elifáz ezt teszi Jóbbal. Kioktatja. Pedig együttérzéssel kellene közelednie Jóbbal. Ne oktassuk ki egymást, hanem törekedjünk megérteni a másikat, vigasztalni, segíteni. Ez az, ami felemeli a másikat. A szeretet mindig mélyebbre lát a felszínnél és mindig felemeli a másikat. Isten arra hívott el minket, hogy az Ő szeretetét közvetítsük.
- HK: 35. **E: Fil 2,12-30**
- 14
SZOMBAT•
ALIZ
- R: Jób 5**
- „Bizony boldog az az ember, akit Isten megfedd! A Mindenható fenytését ne vesd meg! Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.” Jób 5:17-18
- Amikor Isten szenvedést enged meg az életünkben, akkor fenyt, nevel minket. A fájdalmak, nehézségek által munkálja ki bennünk az engedelmisséget. A szenvedések közepette sokkal jobban figyelünk rá. De Ő nemcsak megpróbál, de meg is gyógyít minket. Nem végez fél munkát. Megsebez, de be is kötöz. Akár egy jó orvos, aki kinyitja a sebet, megtisztítja, de be is kötözi. Így jön el a gyógyulás. A fenytés nem kellemes, de gyümölcsöt terem, ha engedünk az Úrnak.
- HK: 36. **E: Fil 3:1-14**
- 15
VASÁRNAP•
ALBERT,
LIPÓT
- R: Jób 6**
- „Baráti szeretetre van szüksége a szenvedőnek, ha elhagyta is a Mindenható félelmét.” Jób 6:14
- Nagyon fontos, hogy szeretettel forduljunk azok felé, akik elfordultak Istentől, akik megkeseredtek a sok fájdalomtól. Ne ítéljük el azokat, akik elcsüggedtek, akik elgyengültek a hitben! Minden helyzetben szükségünk van egymás szeretetére. Legyünk irgalmasok, mint ahogy Jézus is irgalmas! Álljunk a szenvedő ember mellé! Segítsük azokat, akik elveszítették a reményüket! Pál apostol azt tanítja, hogy öltünk magunkra az Úr Jézus Krisztust (Róm 13:14), aki nem azért jött a világra, hogy elítélje, hanem hogy üdvözítse a világot (Jn 3:17). Ha igazán Istenhez tartozunk, akkor Krisztushordozók és egyben az Ő átölelő szeretetének a hordozói kell, hogy legyünk!
- HK: 37. **E: Fil 3:15-21**
- 16
HÉTFŐ•
ÖDÖN,
EDMOND
- R: Jób 7**
- „Micsoda az ember, hogy ily nagyra tartod, és hogy így törődsz vele? Minden reggel megvizsgálod, minden pillanatban próbára teszed.” Jób 7:17-18
- Jób kiönti a szívét, keserűségét, fájdalmát Istennek. Nem rejt el magában már semmit, hanem

őszintén elmondja a kétségeit, értetlenségét, gyötrődését, vívódását az Úrnak. Csodálatos meglátni ebből, hogy Isten nem egy betanult imát vár el tőlünk, hanem azt, hogy őszintén kitárjuk a szívünket előtte és szabadon, saját szavainkkal mondjuk el, ami a szívünket nyomja. Isten belénk lát és ismer. De annyira szeret minket, hogy elvárja, hogy feltárjuk előtte legtitkosabb érzelmeinket is. Ő tudja, hogy ez számunkra is megkönnyebbülés és a gyógyulás felé vezető út. Élünk ezzel a lehetőséggel és tárjuk ki Istennek a szívünket!

HK: 38.

E: Fil 4:1-9

17
KEDD•
HORTENZIA,
GERGŐ

R: Jób 8

„Nagy volt az örömöm az Úrban, hogy végre felbuzdultatok a velem való törődésre. Mert gondoskodtatok volna, de nem volt rá alkalmatok. IINem a nélkülözés mondatja ezt velem, mert én megtanultam, hogy elégedett legyek azzal, amim van.” Fil 4:10-11

Nagyon szeretek elégedett emberekkel beszélgetni, habár nagyon kevés az ilyen ember. Csodálatos hallgatni őket, ahogy arról beszélnek mennyire hálásak mindenért és nem azon sopánkodnak mi nem adatott meg nekik. Öröm hallgatni az ilyen embert. Feltölti a lelkünket. Amit megfigyeltem sohasem azok az emberek elégedettek, akiknek mindenük megvan, hanem azok, akik meglátják a dolgok mögött Isten gondoskodását. Észrevesszük-e, hogy milyen sok mindenünk van, tudunk-e hálásak lenni Istennek? Vagy talán úgy látjuk, hogy mindez jár nekünk? Természetesnek vesszük azt, hogy sok mindenünk megvan? Nézzünk magunkba és kezdjük el hálát adni mindenért!

HK: 39.

E: Fil 4:10-23

18
SZERDA•
JENŐ

R: Jób 9

„aki ragaszkodik a tanítással megegyező igaz beszédhez, hogy az egészséges tanítással tudjon bátorítani, és meg tudja győzni az ellenszegülőket.” Tit 1:9

Milyen kell, hogy legyen Isten szolgája? Nagyon fontos, hogy ragaszkodjon az igazsághoz, de ne a saját igazához, hanem Isten igazságához, Isten igéjéhez. Olvassa, szívébe zárja Isten beszédét és eszerint éljen. Az élete példamutató legyen. Sokkal többet elmondanak rólunk a tetteink, mint a szavaink. Fontos a fegyelmezés is, odafigyelni egymásra, segíteni egymást. Ha valaki bűnben él, figyelmeztetni kell. Egymást bátorítani, vigasztalni kell. Gyakorolni a vendégszeretetet. Ha Istent szolgálod, megmutattad-e ezt a tetteid által is? Meglátszik az életeden, hogy Isten gyermeke vagy? Tudsz szeretni, akkor is ha nem szeretnek viszont?

HK: 40.

E: Tit 1:1-9

19
CSÜTÖRTÖK•
ERZSÉBET,
ZSÓKA

R: Jób 10

„Mert sokan engedetlenek, fecsegők és ámitók, különösen a körülméltettek között. Ezeket el kell hallgattatni, mert egész családokat feldúlnak azzal, hogy aljas nyereség kedvéért azt tanítják, amit nem volna szabad.” Tit 1:10-11

Nagyon sokszor azok az emberek, akik az Úr, azaz a szeretet Istenének a gyermekeinek vallják magukat, beszédük inkább mást mutat, mert állandóan az ítélkezés árad belőle. Elfelejtik a tény, hogy Isten az ítélőbíró és nem ők. Istenként viselkednek. Saját maguk szabta törvényeket gyártanak és aszerint ítélkeznek mások felett. Ha magadba nézel, rájössz, hogy Isten kegyelméből élsz és már nem vizsgálgod mások tetteit. Mindenki a maga tetteiért kap jutalmat vagy büntetést. Ne a másik ember tetteit vizsgálgassuk, hanem figyeljünk arra, nekünk mit akar tanítani az Úr!

HK: 41.

E: Tit 1:10-16

20
PÉNTEK•
JOLÁN

R: Jób 11

„Te azonban azt hirdesd, ami egyezik az egészséges tanítással, hogy az idős emberek legyenek mértékletesek, tisztességesek és józanok, a hitben, a szeretetben és az állhatatosságban egészségesek;” Tit 2:1-2

Pál itt figyelmezteti az időseket, hogyan viselkedjenek: józanságra, állhatatosságra inti őket. Az idős asszonyokat pedig inti, hogy ne rágalmazanak, vagyis ne pletykálkodjanak, legyenek példamutatók a fiatalabb asszonyoknak. Tanítsák meg, hogy ők is szeressék, tiszteljék a férjüket. Fontos szeretetre nevelni egymást. A fiatalokat is tanácsolja, hogy

tetteikben, beszédükben legyenek példamutatók, ami bizony elég nehéz ebben a korban. Mégsem lehetetlen. A szolgálakat inti engedelmességre. Fontos, hogy készek legyünk mindig, még öreg korban is, tanulni másoktól. Ez sok bukástól őriz meg minket.

HK: 42.

E: Tit 2:1-10

21
SZOMBAT•
OLIVÉR

R: Jób 12

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban” Tit 2:11-12

A legnagyobb kísértés az ember számára a hitetlenség és a világi kívánságok. Ezek a dolgok elválasztanak Istentől. Az ember megkeseredik és nem hisz Istennek, beleveti magát a test kívánságaiba: ilyen a paráznaság, a pénz szeretete, a mértéktelen ivás, evés, másokon való átgázolás. De milyen csodálatos az, hogy Jézus megváltott minket, önmagát adta értünk, hogy bűneinktől megmosva, vele tisztán, boldogan élhessünk. Ha Istenre figyelek, akkor nem önmagammal vagyok elfoglalva és képessé válok arra, hogy az Ő akarata szerint éljek.

HK: 43.

E: Tit 2:11-15

22
VASÁRNAP•
CECÍLIA

R: Jób 13

„Senkit se szóljanak meg, kerüljék a viszálykodást, legyenek megértők, teljes szelídséget tanúsítva minden ember iránt.” Tit 3:2

Senkit ne szólj meg! De nehéz ezt sokszor betartani. Fegyelmezni kell magunkat és gyakorolni magunkat ebben. Kerüld a viszálykodást! Pedig olyan jó lenne néha megmondani a magunkét egyeseknek, akikkel nem egyezünk! Semmi értelme nem lenne. Egymást nem tudjuk megváltoztatni. Erre csak Isten Lelke képes. Tanúsíts szelídséget mindenki iránt! De nehéz ez, amikor igazságtalanság ér... Átengedni Istennek a dolgok alakulását, megbocsátani és továbblépni. Fontos elengedni a bosszút, a haragot, mert a békesség sokkal nagyobb kincs. Ha ezt megérted, sokkal szabadabb lesz az életed!

HK: 44.

E: Tit 3:1-7

23
HÉTFŐ•
KELEMEN,
KLEMENTINA

R: Jób 14

„De kerülj az ostoba vitatkozásokat, a nemzetségtáblázatokkal kapcsolatos kérdéseket, a viszálykodásokat és a törvényeskedő harcokat, mert ezek haszontalanok és hiábavalók. A szakadást okozó ember elől egy vagy két figyelmeztetés után térj ki, tudván, hogy az ilyen ember kivetkőzött önmagából, bűnben él, és magában hordja ítéletét.” Tit 3:9-11

Milyen gyümölcsöket terem az életed? Jókat vagy rosszakat? Kellemes légkört árasztasz vagy feszültséget? Szeretnek veled találkozni az emberek vagy menekülnek tőled? Állandóan vitatkozol, saját igazadat keresed vagy békességre törekszel? Pletykálsz másokról vagy bátorítasz másokat? Állandóan panaszkodsz vagy meghallgatsz másokat? Vizsgáld meg a tetteid! Mindig a gyümölcs alapján döntenek el milyen egy fa, hasznos vagy haszontalan.

HK: 45.

E: Tit 3:8-15

24
KEDD•
EMMA

R: Jób 15

„Te már az istenfélelmet is semmibe veszed, adós maradsz a hódolattal Isten színe előtt. A bűn tanítja erre a szádat, és a ravaszkodók nyelvét választottad. Saját szád nyilvánít bűnössé, nem én, és az ajkaid vallanak ellened.” Jób 15:4-6

Jób barátai, látva szenvedését, először szép szóval próbálnak rá hatni. Mikor Jób erre ellenségesen reagál, rögtön megvádolják Jóbót. Lázadónak, hitetlennek, bűnösnek titulálják. Mi is néha, ha valaki nem ért velünk egyet, akkor hajlamosak vagyunk a másikat gonosznak titulálni, mivel nem hajlandó hallgatni az intésre. Pedig mi jót akartunk! Meg kell tanulni a másik szemszögéből látni a dolgokat, ráérezni a másik fájdalmára és belehelyezni magunkat a másik helyzetébe. Próbáljunk meg ítélkezés helyett, szeretettel közeledni a másik felé.

HK: 46.

E: Filem 1:1-7

25
SZERDA•
KATALIN,
KATINKA

R: Jób 16

„Isten kiszolgáltat engem az álnokoknak, és a bűnösök kezébe juttat. Nyugalomban éltem, de ő összetört. Nyakon ragadott, és szétzúzott, céltáblának használt engem... Arcom a sírástól kivörösödött, szempilláimon a halál árnyéka ül. Pedig nem tapad kezemhez erőszak, és imádságom tiszta.” Jób 16:11-12. és 16-17.

Jób eléri a mélypontot. Mindenét elveszítette, családját, vagyonát, egészségét és most már úgy tűnik, az Istenbe vetett a hitét is. Könnyen megítélhetjük, de gondoljuk bele magunkat az ő helyzetébe. Mi hogy reagáltunk volna ekkora veszteségre, szenvedésre? Vannak olyan mélypontok az életünkben, amikor nem látjuk a kiutat, minden romba dől. Ilyenkor nagyon nehéz felállnunk és újraindulnunk az utunkon. Fontos, hogy legyen valaki mellettünk, aki segít, támogat és bátorít. A reményvesztett embert nem kioktatni kell, hanem megölelni. Válljunk mi is ilyen másokat támogató emberekké!

HK: 47.

E: Filem 1:8-25

26
CSÜTÖRTÖK•
VIRÁG

R: Jób 17

„Ő Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felsőg jobbjára ült.” Zsid 1:3

Isten mindennél jobban kimutatta szeretetét akkor, amikor Jézust elküldte, hogy a mi bűneinkért ártatlanul meghaljon. A legdrágábbat adta értünk, az Ő egyszülött Fiát. Egy szerető szülő sem adná oda gyermekét, hogy másokért meghaljon, főleg nem olyanokért, akik az ellenségei. Mi Isten ellenségeiként éltünk, sőt még meg sem születünk, mikor már Jézus helyettünk meghalt. Megérdemli, hogy hozzá térjünk, abbahagyjuk önző életünket, bűneinket bevalljuk Neki és engedjük, hogy Úr legyen az életünk felett. Őt illeti minden tisztelet, dicsőség!

HK: 48.

E: Zsid 1:1-4

27
PÉNTEK•
VIRGIL

R: Jób 18

„Bizony, kialszik a bűnösök világossága, tüjük lángja nem ragyog. Elsötétül sátrában a világosság, mécsese kialszik mellette.” Jób 18,5-6

Jób barátja, Bildád ítélkezik Jób felett. Szerinte halál, büntetés vár Jóbra. Saját elvakultsága szerint isten csak az általa feltételezett módon létezhet. Miközben nekünk épp Jób hadakozása, gyötrődése, imádsága mutatja meg, mennyire valós a kapcsolata Istennel. Vajon mi hogyan viselkedünk hasonló helyzetben? Saját magunk alkotta istenképet erőltetünk másokra, vagy igazán ismerjük az Urat és szeretetét, igazságait tudjuk közvetíteni mások felé?

HK: 49.

E: Zsid 1:5-14

28
SZOMBAT•
STEFÁNIA

R: Jób 19

„Ezért tehát még jobban kell figyelniünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.” Zsid 2:1

Figyelniünk kell arra, hogy ne sodródjunk ide-oda, egyik tanítótól a másikig és vissza. Ha szilárd alapokon áll a hitünk, akkor meg tudunk állni. Ha Isten Igéjére figyelünk és naponként kapcsolatban vagyunk az Úrral, akkor van egy biztos alapunk. De ha emberek véleményére figyelünk, akkor könnyen elsodródhatunk. Ki a legnagyobb tekintély az életedben? Isten vagy egy bizonyos ember? Lehet valaki bármilyen tanult, bölcs ember, mégis tévedhet. Ne bízd magad emberekre! Tanulj meg Istenre figyelni, engedd, hogy vezessen téged az Ő igazságaiban!

HK: 50.

E: Zsid 2:1-4

29
ADVENT 1.
VASÁRNAPJA•
TAKSONY

R: Jób 20

„Sőt valahol valaki így tett bizonyosságot: „Micsoda az ember, hogy gondolsz rá, vagy az embernek fia, hogy gondod van rá? Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg, mindent lába alá vettedél.”” Zsid 2:6-8

Milyen kicsiny emberek vagyunk és Isten mégis milyen nagyra becsül minket. Gondot visel ránk. Számon tartja a hajunk szálait is. Tudja, ha leülünk, ha felállunk, ismeri szándékainkat.

Nem tudunk elrejtőzni Előle. Nem tudunk semmit sem elrejtteni Tőle, ismeri legtitkosabb gondolatainkat, bűneinket. Mielőtt kiáltunk, Ő már válaszol imáinkra. Drágának tart minket, mivel az ő Fiát adta éltünk. Drága áron vagyunk megvásárolva. Legyünk hálásak Isten szeretetéért!

HK: 51.

E: Zsid 2:5-18

R: Jób 30

„Ezért, szent testvéreim, mennyei elhívás részesei, figyeljete hitvallásunk apostolára és főpapjára, Jézusra, aki hű az ő megbízójához, ahogyan Mózes is hű volt az ő egész házában”
Zsid 3:1-2

Jézus a hitvallásunk apostola és főpapja. Jézus hűséges a maga házához. Aki hisz Jézusban, az Isten háza, Ő él benne. Jézus hűséges hozzánk! Legyünk mi is hűségesek Hozzá! Figyeljünk Rá, hallgassunk az Ő beszédére, ne a saját fejünk vezessen! Engedjük, hogy Ő legyen az életünkben és ne mi akarjunk uralkodni! Bátran valljuk meg mások előtt, hogy Jézus a mi Urunk, ne legyünk gyávák! Ő mindig mellettünk áll! Ha ő nem szégyell minket, mi se tegyük! Szeressük őt mindenkinek felett, mert megérdemli!

HK: 52.

E: Zsid 3:1-6

30
HÉTFŐ
ANDRÁS

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

Ribár Gyula
szabadkai presbíter

SZABADKA

„ÁLDÁST KÉRÜNK Ó NAGY ISTEN!”

Az idei esztendőben, a korona vírus járvány miatt, a szabadkai gyülekezetünkben is öszre tolódott el a konfirmálás. Egyébként érdemes röviden megemlíteni, hogy Petőfi 1848 november második felében, Erdődön, miként írt az őszről

„Itt van az ősz, itt van újra,
S szép, mint mindig, énnekem.
Tudja Isten, hogy mi okból
Szeretem? de szeretem.

Nt. Harangozó László lelkipásztorunk szeptember 27-én tartotta a konfirmációi istentiszteletet, ahol felcsendült a fenséges konfirmációi ének. „Áldást kérünk óh nagy Isten! Szent fogadást tett ma itten Házadnak ifjú népe, Felírva már fenn az égben, Az örök élet könyvében A szent frigy, melybe lépe; Tárva mára Menny országa boldogsága ő szívükben; Tartsd meg, áldd meg szent hitükben!”
(Nicolai F., 268. dics.)

Köztudott, hogy liturgikailag a konfirmáció három alapvető részből áll: kikérdezésből, fogadalom tételből és Úrvacsora vételből. Mindhárom közös vonása, hogy a gyülekezet jelenlétében kell végbemennie. Gyülekezetünkben a fiatalok első Úrvacsora vételére ez alkalommal került sor. Az idén két konfirmandus tett tanúbizonyságot hitéről, Kontra Tünde és Lévai Ramóna.

A keresztyén tanítások szerint, a konfirmált gyermek imádsága e napon a következőképpen hangzik: Mennyei Atyám, hálát adok néked, hogy mindeddig megsegítettél és vezettél engem. Köszönöm, hogy egészséget, szerető szülőket és testvéreket, hű barátokat és jó tanítókat adtál, akiknek segítségével szent Fiad evangéliumát tanulhattam. Egész életemet néked ajánlom fel. Bocsásd meg bűneimet! Segíts, hogy Jézus Krisztus igaz tanítványa, hűséges református keresztyén legyek. Őrizd meg testemet és lelkemet minden kártól. Adj kedvet minden jó munkára, adj erőt és ügyességet foglalkozásomban. Ha nehéz időket bocsátasz reám, fogjad kezem, hogy ne féljek. Add, hogy tied legyek egész életemben. Ámen.

ÚJVIDÉK

A vallás, a hit, mint a béke erőforrása

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

Az INTERDIAC – Nemzetközi Diakóniai Akadémia programjairól – Ökumenikus tanácskozás az ÖSSZ szervezésében

A koronavírus világjárvány okozta rendkívüli egészségügyi és biztonsági intézkedéseket betartva, valósítja meg projektumait – jóllehet korlátozott körülmények között – a második félévben az újvidéki Ökumenikus Segélyszervezet (ÖSSZ/EHO). *A vallás, a hit, mint a béke erőforrása* elnevezésű edukációs program sorozatának második ismeretterjesztő szemináriumát október első hétfőjén tartották meg a Tarcál-hegységen (Fruska gora), Andrevljén, a CePTOR Kongresszusi Központban. Ezúttal főleg a keresztyén, s részben a világi fiatalok érdeklődését szeretnék volna felkelteni a szervezők. A tanácskozás munkájába bekapcsolódtak az Európai Keresztyén Nők Ökumenikus Fórumának újvidéki tagjai is. Egyházunkat Kovács Hargita, Horváth Anikó, Mókus Edit és e sorok írója képviselte.

A reggeli áhítaton ezúttal a görög katolikus liturgikus renddel ismerkedhettünk meg. A Jézus-ima története többünket meghatott. A hittestvérek egyénenként is, és a gyülekezettel együtt is 33-szor (Jézus Krisztus leginkább elfogadott életévei szerint) ismétlik meg az előimádkozó után a rövid imát: „Uram, Jézus Krisztus, Isten fia, könyörülj rajtam, bűnösön!”

A hallottak után olvastam el Kocsis Fülöp magyarországi érsek-metropolita magyarázatát: „A Jézus-ima fohász, amit a szív önkéntelenül is mond. A Liturgia egészen más eszközökkel, de ugyanoda visz: felemel, bevon a mennyei dicsőségbe, bekapcsol a Szentháromság szeretetközösségébe, és leültet az isteni lakomához. A Jézus-ima is felemel, de lehetséges-e, hogy máshova, mint a Liturgia? Természetesen nem, mert egy a hit, egy a keresztség, nincs más név, amelyben üdvözülhetnénk.” Az INTERDIAC – Nemzetközi Diakóniai Akadémia (NDA) programjairól beszélve, Marija Parnicki, az ÖSSZ koordinátora kiemelte, hogy a Csehországban, Prágában 2009-ben megalakult hálószerű intézménynek

főleg a Közép-, Kelet-Európa valamennyi országában működő diakóniai, segélyszervezet a tagja, de más európai országok humanitárius szervezetei is csatlakoztak. Vajdaságból pl. az ÖSSZ, Magyarországról a Református Szeretetszolgálat vesz aktívan részt a tevékenységében. Az idén azonban kevés program valósulhatott meg a járvány miatt. A Béke Edukációs Központ hároméves (2019–2021) projektum számos erőszakmentes kommunikációs továbbképzéssel, a konfliktusok békés megoldásának tanításával szeretné felkelteni a fiatalok érdeklődését. Azokét is, akik oktató/tréneri szerepet is vállalnának a béke, a megbékélési programokban. **Ez az akkreditált, angol nyelvű oktatás egyszemeszteres és díjmentes, jórészt az amerikai és németországi lutheránusok támogatásával valósulhat meg. Előnyt élveznek a keresztyén, angolul jól beszélő fiatalok (egyházi ajánlással). Az érdekeltek november 10-éig jelentkezhetnek az ÖSSZ-ben. Az egyetemisták külön pontokat is összegyűjthetnek.** A képzés megvalósítása a járvánnyal kapcsolatos intézkedésekkel összhangban történik.

Az INTERDIAC-nak – az NDA-nak több oktató/ nevelői programja is van. A nyolcszemeszteres, angol nyelvű képzését pl. két egyetemen elfogadták: a finnországi Alkalmazott Tudományok Diakóniai Egyetemén (Diaconia University of Applied Sciences, Finland) és a prágai Károly Egyetemen. Pontos megnevezése: Degree Programme in Social Services – focus on Diaconia & Christian Social Practice / Felsőfokú szociális képzés diakónia és keresztyén szociális munka szakirányban.

Az ökumené és ökumenikus dialógus témára megtartott

foglalkozáson Marija Parnicki és Anita Govlja egyaránt kiemelte: Az ökumené jelentősége még mindig nem tudatosodott eléggé közéletünkben. Alapüzenetét már a Szentírásból is értelmezhetjük. Jézus tanítványaihoz lépve így szól: „*Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*” Máté 28,18-20. Minden egyháznak a küldetése: megkülönböztetni a rosszat a jótól. Az összetett helyzetekben gondoljunk arra, hogyan reagált/reagálna Jézus Krisztus?

A gyakorlati részben számos kinyomtatott bibliai idézetből, népi mondásból, a köztudatban élő szlogenből, jelmondatból válogathattunk, amelyekkel a leginkább kifejezhetjük a véleményünket egy-egy jóindulatú vagy rosszindulatú jelenség, cselekvés kapcsán.

Az isteni küldetés betöltésében bízva Keresztelő, ünnepi hálaadó istentisztelet Újvidéken

„*Ó, Sion ébredj, töltsd be küldetésed, / Mond a világnak: hajnalod közel! / Mert nem hagy az, ki népeket teremtett, / Senkit sem éjben, bűnben veszni el. / Légy örömmondó, békekövet, / Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!*” (357. dicséret)

Mélyen átérettük az idézett, valamint a 159. dicséretünket énekelve október második vasárnapján, istentiszteletünk kezdetén, újvidéki gyülekezetünkben – az évek óta halmozódó gondok miatt, szükségből az Apácza Diákotthon Fiúkollégiumában. Sokan arra gondoltunk: mennyire más lenne ez az ünnepi, hálaadó istentiszteletünk – hiszen lélekben keresztelőre készültünk –, ha azt a belvárosi vagy a Darányi-telepi templomaink egyikében tarthatná meg a megbízott lelkipásztor, Halász Dániel, a maradéki gyülekezet lelkésze, vagy a segédlelkésze, Kovács Csaba teológus. Az isteni küldetés betöltésében, s a megújult hajnal közelségében hittel bízva emeltük fel szívünket a jelentős esemény méltó fogadására. Ez volt a második keresztelő a Fiúkollégiumban, amióta Halász lelkész szolgál gyülekezetünkben.

Egyaránt az életünk része a születés és a halál is, hangsúlyozta igehirdetése elején Pál apostol Korinthusbeliekhez írt első levelének (15, 21–23) verseit idézve. Elidegenedő világunkban minden megváltozik, a családi életünk szeretetben megélt rendje is. Mintha csak a földi életre összpontosulna a figyelem, mellőzve az élet-halál keresztyéni értelmezését. A halál is egy ajtó, amelyen átlépünk az öröklétbe. Ne engedjük, hogy a világ eltévelyítsen bennünket! Kovács teológus az apostoli levél üzenetére is felhívta a figyelmet. Pál apostol a *helyreállításra* tanít bennünket. A tévelygésekből a kiutat a *hitünk megerősödése* jelenti. Vagyis, hogy hinni tudunk az *öröklétben* – keresztyéni értelemben. Ennek első bizonyossága Jézus Krisztus első eljövetele és feltámadása. A második bizonyágtétele, a második eljövetele lesz.

A keresztelőre készülve emlékeztetett bennünket: miért vagyunk reformátusok? Azért-e, mert reformátusnak kereszteltek meg bennünket? A válasz: Nem. Azért vagyunk reformátusok, katolikusok, stb., mert reformátusként, katolikusként..., ismertük meg Jézus Krisztust.

A keresztség sákramentumában részesült Farkas Alex. Szülei: Farkas János és Farkas-Fehér Ilonka a keresztszüleivel: Csikós Farkas Krisztinával és Csikós Ervinnel fogadalmat tettek, hogy keresztyéni szeretettel nevelik gyermeküket. Ünnepi istentiszteletünk végén a 271. dicséretünket, XC. Zsoltárunkat és nemzeti imánkat énekeltük.

„*Ti gyermekek, kicsik, nagyok, / A tietek is Jézus. / Csak az ő útján járjatok, / És veletek lesz Jézus. / Halld, mint zeng az égi kar, / Édes visszhangjaival, / Szívemben is zeng e dal: Jézus, Jézus, Jézus.*”

Írta és fényképezte: Stanyó Tóth Gizella, újságíró

NAGYBECSKEREK

„Isteni ünnep szívünkben”

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

Lélekerősítő keresztlő nagybecskereki templomunkban

„Mint a szép híves patakra / A szarvas kívánczik,
Lelkem úgy óhajt Uramra, / És hozzá fohászkodik.
Tehozzád én Istenem, / Szomjúhozik én lelkem,
Vajon színed eleiben / Mikor jutok élő Isten?”

Többszörösen is ünnepnap volt október első vasárnapja a Nagybecskereki Egyházközségünkben. A kiadós eső felfrissítette, az őszi színeiben pompázó parókia kertjében még a felújítás sürgős folytatására váró templomunk falai is szebbnek tűntek a megcsillanó sugarakban. Hiszen, mint ahogyan Vujin Gyenge-Szlify Tilda, lelképásztor imába is foglalta, keresztlőre készült lélekben a gyülekezet: „Urunk, Istenünk, ezért is adjál ünnepet a mi szívünkben is ezen a napsütéses délelőttön.”

Az idézett felvezető ének, a IVII. Zsoltár elhangzása után, a lelkész Lukács evangéliumának, 6,1–11 verseire alapozott igehirdetését hallgatva, valamennyien úgy éreztük, hogy e jelentős napon lélekben együtt vannak szentélyünkben is, az ünnepelt családdal a betegség miatt távollevő legközelebbi hozzátartozók. Az ő és minden beteg gyógyulásáért, valamennyiünk lelki békéjének megelégedéséért, a szeretetben megélt hitünk, reménységünk megerősítéséért szólt az Ige minden szava. A kérdésre, hogy az Isten házában megtaláljuk-e a lelki békénket, őszintén kell(ene) válaszolnunk mindenkor. Akkor is, ha nem mindig, mert csak így tudunk arra összpontosítani, hogy a templom falain kívül hagyjuk a nyugtalanságaink forrásait, hogy megtalálhassuk a lelki békénket.

Tanulságosak a Szentírás idézett versei, és hogy az írott szót, hogyan kell értelmezni adott helyzetekben, ünnepnapokon is, amikor tilos volt a munkavégzés. Jézus kérdésére: *Szabad-e szombaton jót vagy rosszat tenni? Életet megtartani vagy elveszíteni?* – elnémultak a vádaskodó írástudók és farizeusok is. A gyógyítás, az életmentés, s a jócselekedetek bizonyosságtétele. Nehéz pillanatainkban tudnunk kell „kinyújtani kezünket”, mert hiszünk a gyógyulás lehetőségében, Isten hívó szavában. Jézusnak néhány évtizede volt a tanításra, a cselekvésre, előttünk több mint kétezer esztendő tanulsága van, mégsem cselekszünk mindig annak szellemében. „Halljuk meg Isten hívó szavát minden időben! Nyisd meg fülünket, szívünket, lelkünket,

Urunk! Te ismersz bennünket, s azt is tudod, hogy azok is, akik most messze vannak tőlünk, közel vannak a szívünkhöz. Különbözőek vagyunk, mindenkinek más a feladata földi életünkben. Testben és lélekben készíts fel bennünket a keresztlőre, egy kisgyermek keresztségbe fogadására.” – mondta igehirdetése végén Tilda lelkész.

„Mennyben lakó én Istenem, / Vedd füledbe dicséretem! / Téged dicsér egész világ, / Néked köszön a kis virág!” Miközben a 428. dicséretünket énekeltük, a keresztlés szertartására készültünk. A lelkész útravaló gondolatai – a szülőknek, dr. Kiss Ferencnek és Zsuzsannának és a keresztapának Stanyó Gábornak – után együtt mondtuk el az apostoli hitvallást. A fogadalom megerősítésével keresztléte meg Vujin Gyenge-Szlify Tilda lelképásztor Kiss Edvárdot az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Mint mondta, a Kiss-család felmenői, a megkeresztelt kisfiú nővérkéjét és szeretett nagyapjukat is ebben a templomban tartották keresztléte alá. Az áldást követően az ünnepi istentisztelet a 271. dicséretünkkel és XC. zsoltár együtt éneklésével zárult.

NAGYKIKINDA

Marton Ilona,
lelkipásztor

2020. OKTÓBER 6-ra A 13 ARADI VÉRTANÚ KIVÉGZÉSÉRE EMLÉKEZVE ÜNNEPI ISTENTISZTELETET tartottunk, immár sokadik alkalommal a Nagykikindai református templomban. Köszönet a szervező tanároknak, vezetőknek, hogy az iskolás gyermekeket felkészítik minden évben erre a színvonalas megemlékezésre, hogy ne felejtsük el mi is történt 1849. októberében.

Ez alkalommal Országos Egyházunk püspöke, Halász Béla református lelkipásztor hirdette az Igét az I Korintus 12,4-6.versei alapján: "... de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz." A vírus

ellenére szép számban jelentek meg a magyar értelmiségiek és vezető emberek, egyszerű hívek, a gyermekek szüleikkel. A főtiszteletű püspök úr elmondta az igehirdetésben, hogy a 13 aradi vértanú, akiket kivégeztek, mind imádkozó ember volt. Még az utolsó igen komoly órákban is és a halál előtt is a családjukra, a magyar népre, a szabadságra,- amire minden népnek és egyénnek joga van, - ezekért imádkoztak és nem ellenkeztek a kivégzőosztag ellen, sem Istent nem vonták felelősségre, hogy miért kell nekik

magas rangú katonáknak meghalni a hazájukért. Jézus Krisztus sem ellenkezett, amikor keresztre feszítették a bűnös ember bűnéért. Minden magasrangú tisztnek Jézus Krisztus volt a példaképe. A templomi műsor után a templomkertben felállított kopjafa előtt tisztelegtek a megjelentek és koszorúkat helyeztek el a magyar pártok képviselői, majd a magyar himnuszt mint imádságot énekelték el az egybegyűltek, valamint szavaltatok is hangzottak el és a 13 aradi vértanú nevének felolvasásával fejeződött be az ünnepi műsor: Aulich Lajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knezich Károly, Láhner György, Leiningen- Westerbürg Károly, gróf, Nagy Sándor József, Pöltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vécsey Károly gróf, Lázár Vilmos. Majd a gyülekezeti teremben egy kis szerény megvendéglésben volt része a megjelenteknek.

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2020. november 2 - án és 29 - én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

Értesítjük kedves testvéreinket, hogy elindult a Szerbiai Református Keresztyén Egyház új honlapja a **www.reformatusok.rs** címen.

MARADÉK

Szeretethíd

Írta: Kovács Csaba, teológus

A Covid 19 vírusjárvány a Szeretethíd megvalósítására is rányomta a bélyegét. Ha kisebb létszámban, de mégis összegyűltünk Maradékon 2020. október 9-11-ig, lélekben társulván testvéreinkhez az egész Kárpát-medencében. A fiatalabbak szemétyűjtéssel rendezték az egyházközség udvarát és a falu központját az iskola felé haladva. A gyülekezet női tagjai a templomot tisztították, és annak a kertjét rendezték. A férfiak, pedig kitartóan folytatták a munkát a már megkezdett garáztető építésével. Az ebéd is a gyülekezeti tagok adományából és önkéntes munkájával készült. Végezetül közösen adtunk hálát Istenünknek a vasárnapi istentiszteleten az Ő megtartó erejéért és azért mert újra megindította gyülekezeti tagjaink lelkét a közös munkára egyházközségünk és a falunk javára.

Templomfelújítás

Maradékon a templomfelújítás jövőre volt tervezve, de Istennek hála, már az idén megadattak a feltételek a felújítás megvalósítására a Nemzetpolitikai Államtitkárság jóvoltából a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-n keresztül. Idővel a templom külső vakolata megkárosult és a templomtorony alatt beázott a mennyezet. Mivel a magyar állam támogatásával az új óvoda épülete is készül, így szinte látványos módon kerültek át az állványok az óvodától és tornyosultak a templom köré. A megnehezítő időjárási körülmények ellenére napról napra a kőművesek új fázisába kezdtek a külső vakolat felújításának. Ezek után következett a templom előcsarnokának a felújítása. A munkálatok a templom külsejének az aljával zárultak, ahol díszteglákkal védtük meg az épületet a sártól és más károsulásoktól. Legyen törekvésünk Istenünk dicsőségére, akitől nagy reménységgel várjuk, hogy az elkövetkező évszázadokon át is indítsa meg az ő hívei szívét ez a gyülekezet és az istentiszteleti közösségvállalás iránt!

PACSÉR

Komáromi Gizella,
presbiter

Magyar Arany Érdemkeresztrel tüntették ki Csányi Erzsébet pacséri lelkésznőt, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház püspökhelyettesét. Az elismerést a református egyházban végzett több évtizedes szolgálataért, a református közösség építéséért vehette át. A kitüntetést Csallóközi Eszter, Magyarország szabadkai főkonzulja adta át a lelkész nő családtagjai, a presbitérium, a helyi közösség és az MNT képviselői jelenlétében. A kitüntetések még a tavasszal odaitélték a magyar nemzeti ünnep alkalmából, de a járvány miatt csak most adták át.

A főkonzul kiemelte, hogy az állami kitüntetések a nemzet összetartozását erősítik, hiszen Magyarország az az ország, ahol az állam és nemzet

határai nem esnek egybe. "Az elismerés azt is kifejezi, hogy egyetlen nemzet, egyetlen magyarság részei vagyunk. A magyarság akkor tud megmaradni, ha minden nemzetrésze megmarad, és ha minden nemzetrészében vannak olyanok, akik a magyarság érdekében tevékenykednek"- mondta többek között.

A lelkész nő örömeit fejezte ki, hogy a magyar kormány a szíven hordozza a határon túliak tevékenységét, szolgálatát. "Ez a magas rangú kitüntetés, úgy érzem, nem csak az enyém, hanem mindazoké, akik itt a Délvidéken magyar reformátusként igyekeznek tevékenykedni, hogy szépítsék, építsék országos egyházunkat, gyülekezetünket, falunkat ott, ahova helyezett bennünket a mindenható Isten. Örömmel vettem át ezt a díjat, és szeretném, hogy nagyon sokan magukénak érezzék. Gondolom, hogy ez egy buzdítás és bátorítás a magyar kormány részéről, hogy továbbra is kitartóan végezzük feladatunkat itt, a szülőföldünkön"- hangsúlyozta.

A kitüntetést a Zvonko Bogdan Borászat palicsi dísztermében adták át.

INTERJÚ

SZABADON, HÁLÁVAL SZOLGÁLNI

Beszélgetés Bárdos-Blatt Boglárkával és Bárdos-Blatt Szabolccsal,
akik szeretetben készülnek a szolgálatra

Halász Dániel
lelkipásztor

- Meséljete kicsit magatokról.

Boglárka: Bárdos-Blatt Boglárka vagyok, én Délvidéken, Nagybecskerekén születtem és Magyarittabén nőttem fel. A szüleim mezőgazdasággal foglalkoznak, mint itt jórészt mindenki, illetve egy kocsmá is működik a családi házuknál. Gyermekkoromban a nagyszüleimnek nagy gazdasági udvara volt - erről nagyon szép emlékeim vannak.

A kedvenc gyerekkori emlékeim egyike, amikor végignéztem egy kisborjú születését. Varázslatos dolog volt, hogy egyáltalán életben maradt, hárman is segítettek a születésénél. Mikor végre kibújt, én ott maradtam és figyeltem az új kis jövevényt. Nem telt el 10 perc és az újszülött kisborjú felállt. Annyira meglepődtem és megörültem, hogy befutottam, hogy elújságotlam a nagy hírt.

Gyermekkoromban sok elképzelésem volt a jövőmről. Amikor megkérdezték, mi szeretnék lenni, mindig azt válaszoltam, hogy ügyvéd leszek vagy napszámos. Ezen minden felnőtt jót derült, valószínűleg csak ezt a két szakmát ismertem. Aztán akartam én régész és színész is lenni, de ezek komolytalan hóbortnak bizonyultak.

A középiskolás éveimet Szentesen a Horváth Mihály Gimnáziumban töltöttem, irodalmi-drámai tagozaton. Ez egy kitérő volt a teológia előtt, hogy olyasmit is láthassak, ami még érdekel a lelkészségen kívül, és ez az irodalom és dráma világa. A középiskolás évek számomra nem a tanulás körül forogtak, inkább a kapcsolati hálóm alakult ki ez idő alatt. Sokat utaztam, rengeteg új embert ismertem meg, sok különböző meggyőződésű

emberrel vettem körbe magam, ami nagyon fejlesztő volt számomra.

Ez az intenzív időszak az érettségi megszerzése után véget ért, és a teológia előtt egy évet otthon töltöttem, hogy tanulmányilag is felkészüljek a rám váró új időszakra. Ezután vettem fel a teológiára.

Szabolcs: Magyarországon, a Tolna megyei Faddon nőttem föl. A családom nem egy kimondott lelkészdinasztia: édesapám mérnök a Paksi Atomerőműben, édesanyám a ház körüli teendőket látja el. Bár egyke vagyok, tíz éves kollégiumban lakásom kellőképpen kiegyensúlyozta az egyedüllétet.

Fontosnak tartom elmondani magamról, hogy sváb vagyok. Ez a családi örökség a legutóbbi évben értékelődött fel-és át bennem, aminek eredményeként visszavettem a családom eredeti nevét, a Blattot. A kommunizmus ideje alatt szegény volt Magyarországon dunai németnek lenni. Ennek a hatása az a teljes meghasonlás és identitásvesztés, ami engem is sokáig jellemzett. Most úgy látom, helyükre kerültek a dolgok.

- Miért választottátok a lelkési pályát?

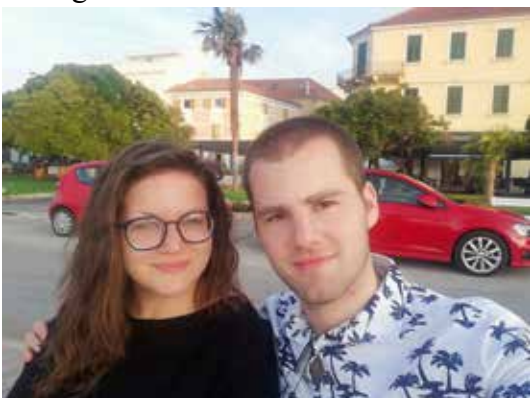
Boglárka: A lelkési hivatás hamar elkezdett vonzani és hosszabb folyamat során tisztult le és mélyült el teljesen, hogy nekem ezzel kell foglalkoznom. A prédikálás intézménye volt az első, ami elgondolkodtatott. Érdekel, hogyan lehet Istenről beszélni másoknak, vajon milyen módszerekkel kell készülni erre és vajon én mit mondanék Istenről másoknak. Érzékeltem, mennyi lehetőség van a lelkési szolgálatban a kreativitásom hasznosítására, hogy milyen sokrétű lehet ez a szolgálat, ha az ember úgy akarja. Nem csak prédikátor, nem csak tanár és nem csak lelkigondozó, de még közösség-szervező és gazdasági szakember is egy lelkész, amennyiben kiéli a szolgálata rétegeit. Ez az emberi oldala, amiért mindig is vonzott. A másik, hogy Isten hívott el engem erre a szolgálatra - nem tudom miért engem, és miért így, de elhívott. Ugyan nem a szokványos módon, amit sokat hallani, hogy felnyitottam a Bibliát és egy ige azt mondta nekem, hogy csináljam, hanem az Isten hosszabb idő alatt formált és munkálta ki bennem az elkötelezettséget, az engedelmességet és a kitartást arra, hogy őt szolgáljam. Úgy hívott el, ahogyan én megértettem: racionálisan, ám mégis ellenállhatatlanul.

Szabolcs: Sokak csodaként mesélik, miért és hogyan lettek lelkészek. Számomra már maga a tény is, hogy református lettem, különleges. Ugyanis a családom eredetileg katolikus, de nem túl vallásos. Amikor a szüleim elköltöztek Paksról, ahonnan származunk, mondhatni a véletlen folyamánya, hogy a református templom közelébe telepedtek. Az is lehetne véletlen, hogy éppen a református gondnok és lelkész kereste meg a szüleimet, hogy létrejöjjön valamiféle kapcsolat. Ahogy tarthatnám véletlennek a szüleim elhatározását is, hogy "a gyerek legyen reformátusnak keresztelve" - mindenféle családi előzmény nélkül. Világosan látszik előttem, hogy egyik sem történt véletlenül: most, két évtized távlatából minden arra mutat, hogy Isten ilyen módon különített el magának, még hozzá úgy, hogy református legyek.

Nagyjából 11-12 éves lehettem, amikor falumban egyedüli hittanosként a lelkész bácsihoz jártam, és elejtette nekem, hogy gondolkozzak el: lehetnék református lelkész. Ez a gondolat pedig észrevétlenül gyökeret eresztett bennem. Miért? Megindokolni nem tudom. Nincsen nagy történetem, nincsen "ige, amit kaptam volna". Egyet tudok: más nem lehetek, mert nem is tudnék lenni, mert Isten lelkésznek akar engem használni. Sokféle út állhatna előttem, amit látszólag választhatnék: elit gimnáziumba jártam, jó eredményekkel végeztem. Foglalkozhattam volna földrajzzal, német nyelvvel, vagy mezőgazdasággal is, és mindben jó is lettem volna; viszont egyik sem lett volna igazán az én utam, mert engem lelkésznek szánt az Isten. Ebben még inkább megerősített az, hogy a feleségemet a teológián ismerhettem meg, akivel teljes mértékben társak vagyunk ebben az elhívásban.

- Hogyan ismerkedtetek meg?

Boglárka: A teológia gólyatáborában ismerkedtünk meg Szabival, ezek után hamar el is köteleződünk egymás felé. Másfél hónapig ismerkedtünk, azután kezdtünk el együtt járni. Egyértelmű volt számomra, hogy ő az igazi.

Egyszerre bonyolult és nagyon egyszerű erről beszélni. Más dimenzió volt vele megismerkedni és egy hullámhosszra kerülni. Olyan érzés volt, mint már nem fél-, hanem egész emberként létezni. Minden gördülékeny és egyértelmű volt és az ma is. A titok talán abban áll, hogy nem ketten vagyunk ebben a kapcsolatban és nem egymástól várjuk a megoldást a megoldhatatlan gondokra, hanem Isten az, aki ezt az egész kapcsolatot - egyrészt uralja - másrészt összefogja. Ha a házasság nem ilyen felállásban valósul meg, akkor nem lehet boldog és tartós.

Szabolcs: Minden az egyetemi gólyatáborban kezdődött. Mindkettőnknek megvolt az a pont, amikor villámcsapásként ért a felismerés: ő az, akire eddig vártam, és akivel ezután mindig

együtt akarok lenni!

Nem is vártunk sokat, hamar összejöttünk. A kezdetektől tudtam, hogy Bogi lesz a feleségem, ezért már 2016 októberében, amikor elkezdünk járni, teljes mértékben elköteleződtem mellette. Azóta eltelt négy év, és ez a felismerés nem változott meg, de nagy mértékben elmélyült.

Mindig is tudtam, hogy Isten terve a házasságra is kiterjed, vagyis van nekem valaki a világban, akit Isten direkt nekem készítget, engem pedig ennek a bizonyos másik személynek. Ez a kapcsolat viszont felülmúlta még ezeket a gondolataimat is: egészen új dimenziót adott az életemnek; úgy értjük meg egymást, és úgy is konfrontálódunk egymással, mint soha azelőtt senkivel: alapjainkban érint mindaz, ami köztünk zajlik, és mindez Isten gondviselésében kap helyet, ami az egymás iránti szeretetünk biztos alapját jelenti. Isten jelenlétében egymásra tekinthetünk a jelenben, a jövőt illetve pedig egyfelé tekintünk előre.

- Van e olyan ige, ami erősíti a kapcsolatokat, erősít a szolgálatban?

Konkrét igék is vannak, amiken keresztül szól hozzánk Isten, azonban az eddigi legerősebb közös Isten-tapasztalásunk akkor volt, amikor megérthettük az eleve elrendelést. Ez leginkább ránk, reformátusokra jellemző tanítás, ami egyben isteni titok is, ezért emberileg teljesen nem is érthető. A magunk szintjén viszont döbbenetesen ért minket a felismerés - nagyjából fél éve lehettünk együtt ekkor - hogy nem eshetünk ki Isten kegyelméből. Bármilyen felelőtlenek, vagy megbízhatatlanok is vagyunk, Isten ránk igent mondott. Ilyen módon, Isten erőt ad minden helyzetben, hogy elhordjuk az éppen aktuális terheket, azokat is, amiket magunknak okozunk butaságból, lustaságból, vagy hiúságból. Isten soha nem hátrál ki mögülünk, és nem kell attól félnünk, hogy megszakad a hibánkból kifolyólag legfontosabb kapcsolatunk - a Vele való - és a legfontosabb emberi kapcsolatunk - az egymással való. Ez motivál a szolgálatban, és szabaddá tesz arra, hogy Istent ne görcsösen, hanem hálából szolgáljuk.

- Mi a tervetek a jövőre nézve, hol szeretnétek szolgálni?

Boglárka: Még két évünk van az egyetemi évekből hátra, jelenleg pedig nem az foglalkoztat, hogy mi lesz a jövőbeli szolgálattal. Efelől bizalommal tekintünk Istenre, mint aki olyan helyre küld bennünket, ahol szükség lesz ránk.

Fontosnak tartom, hogy amíg az ember tanul, arra is koncentráljon, hogy képezze magát, amennyire csak lehet, hogy minél képzetesebben és felkészültebben vágjon bele a szolgálatba. Igaz ugyan, hogy a gyakorlatot nem pótolja semmi, de a gyakorlat sem minden. Én nem nézem le az elméleti tudást - sőt, nagyon igyekszem ilyen területen a maximumot kihozni magamból. Az elméleti tudásom lesz az alapja a jövőbeni gyakorlati tetteimnek, döntéseimnek.

Az elképzeléseink elég általánosak egyelőre, minthogy nem mennénk olyan helyre, ahol fölösleges lenne a munkánk. Mindenképpen szeretnénk hasznosak lenni valahol, és az életünk elején sokat dolgozni. Vonzó terület a szórvány, hiszen abban rengeteg lehetőség rejlik meglátásom szerint.

Régen élt bennem egy romantikus kép arról, milyen jó volna otthon a falumban, Magyarittabén szolgálni, de jelenleg ezt nem így gondolom. Igaznak érzem a meglátást, amit Jézus 2000 éve megfogalmazott, minthogy a próféta a saját hazájában nehezen boldogul. A közösségszervezés biztosan nagyon termékenyen működne - ám attól tartok, nehezen tudnék lelkileg közel kerülni a közösséghez - és ez nem az ő hibájuk vagy az enyém, ez szinte törvényszerű. Láttak felnőni, szavalni a templomban, biciklizni kiskoromban, ismerik a családomat (talán sokaknak nem is szimpatikusak) vagy rólam van valami előfeltételezésük. Gátat képezne ez a szolgálatban, így érzem jelenleg.

A jelenben élünk és teljesítünk, a jövő pedig Isten titka.

Szabolcs: Gyülekezeti lelkészek szeretnénk lenni, előtte talán még elvégezzük a doktori iskolát is. Oda megyünk, ahol hiány, szükség van. Elsősorban szórványgondozásban gondolkozunk. Szeretjük Baranya megyét, mint ahol igazán nagy hiány van. Hosszú távon Délvidék is szóba kerülhet.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

Fotó: Martinek Imre